

Drodzy Rodzice! Wychodząc naprzeciw ustaleniom Ministra Edukacji Narodowej od 25 marca rozpoczynamy realizację podstawy programowej wychowania przedszkolnego. Podstawa ta obejmuje wiele obszarów rozwoju dziecka, w związku z którymi przygotowujemy codzienne zajęcia- wcześniej w przedszkolu, obecnie zdalnie. Podstawa jest rozplanowywana na 5 godzin tak, jak to było, gdy spotykaliśmy się w placówce. Zgodnie z tym zwracamy się z prośbą, aby w miarę Państwa możliwości w codziennym funkcjonowaniu dzieci:

- **przynajmniej 1 godzinę dzieci miały na indywidualną zabawę** lub zabawy z rodzeństwem według ich własnych pomysłów, to znaczy bez ingerencji osób dorosłych w to, jak przebiega zabawa. Chodzi o to, aby rozwijać dziecięcą kreatywność, pomysłowość, relacje między rodzeństwem, aby dzieci mogły same wykorzystywać drzemiący w nich potencjał. Zabawa dowolna to również wspaniały trening umiejętności społecznych, a więc bycia ze sobą, zgodnego współdziałania, właściwego stosunku do zabawki, umiejętności dzielenia się zabawkami.
- **miały przeznaczony czas na codzienne czynności higieniczno – porządkowe** (w przedszkolu podczas 5- godzinnego pobytu zajmuje nam to ok. 2 godziny) takie, jak samodzielne rozbieranie się, ubieranie, toaleta, mycie zębów, spożywanie posiłków. Bardzo zachęcamy, aby zwracać uwagę na rozwijanie samodzielności w tym zakresie. Wasze Pocięchy naprawdę świetnie sobie radzą z tymi czynnościami! Szczególnie ważne jest spożywanie posiłków w spokojnej atmosferze, bez włączonych bajek itp., aby dzieci mogły się skupić na jedzeniu.
- **ok. 1 godzinę mogły spędzić na świeżym powietrzu** w tym też jest czas na samodzielne przygotowanie się do wyjścia- włożenie butów, kurtki, czapki, szalika itp. Młodsze dzieci mogą potrzebować pomocy przy zapięciu kurtki, wiązaniu kokardek. Starsze zaś (5, 6-lat) powinny sobie już z tym radzić same. Pobyt na świeżym powietrzu powinien być dla dziecka czasem spędzonym na swobodnej zabawie, przy tej okazji możemy zaproponować mu jazdę na rowerze, hulajnodze, grę w piłkę, gimnastykę itp. Wszystkie te czynności w sposób nieoceniony wpływają na prawidłowy rozwój wszystkich struktur mózgowych. **Pamiętajmy jednak o zapewnieniu bezpieczeństwa w czasie pandemii! Zabawa dziecka na powietrzu powinna odbywać się w obrębie podwórka, bez kontaktu z osobami innymi niż domownicy.** Nie wskazane jest wychodzenie na plac zabaw, do parku itp., czyli do miejsc, w których możemy mieć kontakt z innymi.
- **nie więcej niż 1 godzinę (w przypadku dzieci 3 i 4-letnich), a maksymalnie 1,5 godz. (w przypadku dzieci 5 i 6-letnich) dzieci powinny przeznaczyć na zabawy dydaktyczne i zajęcia edukacyjne, czyli takie, które wprowadzają nowe dla dzieci treści.** Ta tematyka właśnie będzie do Państwa przesyłana przez wychowawców poszczególnych grup do codziennej realizacji. Pamiętajmy jednak, że w szczególności młodsze dzieci (3, 4-letnie), ale również i starsze (5, 6-letnie) **najlepiej przyswajają nowe rzeczy poprzez zabawę.** Cykle realizacji materiału muszą być krótkie. Dzieci nie wytrzymają całej godziny jednorazowo. Warto dzielić je na np. na cztery 15-minutowe etapy, maksymalnie dwa 30 minutowe (to głównie dla starszaków). Pamiętajmy również, że kluczową sprawą w realizacji tych treści jest **KONSEKWENCJA**, żeby dzieci nie miały braków w żadnym obszarze.

Na końcu przesyłamy dla Państwa link, pod którym znajdziecie wiele ciekawych, dodatkowych kart pracy, kolorowanek i innych materiałów. Są to ćwiczenia wyłącznie dla dzieci chętnych, do wesołego urozmaicenia dnia. https://eduzabawy.com/karty_pracy/

Informacja

Zgodnie z wytycznymi zawartymi w Rozporządzeniu MEN z dnia 20.03.2020r. pedagog szkolny jest dostępny dla uczniów, rodziców i wychowawców/ nauczycieli w godzinach swojej pracy pod adresem e - mail: pedagog.as@onet.pl

Anna Świątek - pedagog szkolny.

dzień tygodnia	godziny pracy pedagoga szkolnego
poniedziałek	7.45 – 11.30 12.30- 14.00
środa	7.45 – 12.30
czwartek	7.45 – 14.00
piątek	7.45- 12.30

Informacja dla rodziców!

Akademia Edukacji i Rozwoju Majki Jezowskiej informuje, że:

W każdy poniedziałek prowadzimy bezpłatne zajęcia ruchowo – muzyczne dla dzieci w wieku do 6 r.ż. oraz w wieku 7 – 10 lat. Obecnie ogląda nas około 4 tys dzieci. A chcielibyśmy, aby z zajęć skorzystało jeszcze więcej dzieci.

- **O godz. 10.30 odbywają się warsztaty Baby Dance.** Baby Dance to zabawa muzyką, piosenką i tańcem dla dzieci do 6 r.ż.
- **O godz. 11.30 odbywają się warsztaty Dzieciak sam w domu.** Dzieciak sam w domu to warsztaty ruchowo – muzyczne, w których tanecznie zwiedzamy świat, uczymy się nowych rzeczy i wprawiam w ruch ciała dzieci w wieku 7 – 10 lat.

Prowadzi Joanna Bąk – Instruktor tańca, edukator muzyką i ruchem. Serce Akademii. Współprowadzi Beata Kaczor – trener mentalny, mózg Akademii.

Zajęcia pięknie uzupełniają warsztaty ruchowo – muzyczne dla dzieci przedszkolnych. Jak również stanowią uzupełnienie zajęć muzycznych. Podajemy link do zapisów i do fragmentu zajęć: www.majka.tv

Realizacja podstawy programowej przygotowana przez wychowawców

poszczególnych grup przedszkolnych na dzień 18. 05. 2020 r.

**Drodzy Rodzice, przypominamy o gromadzeniu prac
(plastycznych oraz ćwiczeń w kartach pracy,
wyprawkach) wykonywanych przez dzieci (dotyczy
każdej grupy przedszkolnej).**

18.05.2020r. (poniedziałek) dla 3-latków cała GRUPA „PSZCZÓŁKI”

Blok : Pojazdy

Temat: O rowerze

Cele:

- rozwijanie umiejętności matematycznych
- rozwijanie sprawności ruchowej
- rozwijanie sprawności manualnej
- rozwijanie uważnego słuchania
- rozwijanie pamięci

1. Utrwalenie piosenki o biedronce.
2. Praca z obrazkiem „Rowery i rowerki”- oglądanie dowolnych obrazków przedstawiających różne rodzaje rowerów. Podzielenie rowerów na te dla dzieci i dla dorosłych. Określenie podobieństw w tych rowerach- kierownica, pedały, dzwonek, światelka odblaskowe, i różnic- wielkość, liczba kół)
3. Zabawa ruchowa „Rowerek”- dorosły recytuje dziecku popularną rymowankę:

„Jedzie rowerek na spacerek”
Jedzie rowerek na spacerek,
Na słoneczko i wiaterek.
Jaki z tyłu ma numerek?

Dziecko układa się na pleckach, pedałuje uniesionymi w powietrzu nogami. Po pytaniu „Jaki z tyłu ma numerek?”, dorosły podaje dowolny numer od 1 do 4 i wspólnie z dzieckiem klaszcze tyle razy ile wskazuje numerek.

4. „Rowery”- słuchanie fragmentu wiersza Danuty Gellnerowej

Wyczyszczone,
Naoliwione,
Błyszczące
Wyjeżdżają rowery
Na wiosenne słońce.

Jeszcze koła
Toczą się nieśmiało,
Bo za długo
W piwnicy stały.

Jeszcze każdy rower
Jest trochę śpiący,
Lecz zaraz się rozrusza
Na ścieżce
Czy na łące. (...)

5. Rozmowa kierowana pytaniami dorosłego:

O czym jest wiersz?

Gdzie spały rowery?

Jak należy przygotować rower przed pierwszą jazdą po zimie?

Jak nazywa się osoba, która jeździ na rowerze?

6. „Ważne znaki”- praca z dowolnym obrazkiem- dorosły zapoznaje dziecko ze znakami dla rowerów- droga dla rowerów, koniec drogi dla rowerów, zakaz wjazdu rowerów, przejazd dla rowerzystów. Wyjaśnia, że są to znaki, które powinien znać każdy rowerzysta. Opowiada również dziecku o bezpieczeństwie jazdy na rowerze- kask, ochraniacze na kolana i łokcie- szczególnie dla dzieci, które uczą się jazdy na rowerze oraz zaznacza, że dzieci jeżdżą tylko pod opieką dorosłych.

7. Wycieczka rowerowa z dzieckiem w dowolne miejsce, z zachowaniem zasad bezpieczeństwa- również w związku z pandemią.

8. PRACA PLASTYCZNA- „Rower”. Dowolna karta pracy przedstawiająca rower. Malowanie kredkami lub flamastrami.

Opracował wychowawca-Marlena Reda

18.05 (poniedziałek) dla 4-latków cała GRUPA „BIEDRONKI”

Blok : „Moja miejscowość, mój region”

Temat: Poznajemy naszą miejscowość

Cele:

- rozwijanie zainteresowania miejscem zamieszkania,
- rozwijanie sprawności fizycznej,
- rozwijanie sprawności manualnej.

1. Rozmowa na temat miejscowości, w której mieszka dziecko. Przedstawienie informacji/ciekawostek o danej miejscowości.

2. Zabawa Prawda – nieprawda. Porządkowanie informacji na temat swojej miejscowości. Kartoniki z wesołą i smutną miną.

Po usłyszeniu prawdziwej informacji dziecko podnosi obrazek przedstawiający wesołą minę, przy nieprawdziwej – smutną.

Przykłady zdań:

- Moja miejscowość to duże miasto.
- W mojej miejscowości jeżdżą autobusy.
- Moja miejscowość to wieś.
- W mojej miejscowości jest apteka.
- W mojej miejscowości jest szkoła.

3. Słuchanie piosenki Tu mieszkam

<https://www.youtube.com/watch?v=uFeOnDxnMjA>

To jest moje miasto, zna historii wiele.

Ratusz, zamek, rynek i piękne aleje.

Ref.: Kocham moje miasto,
miasteczko czy wieś.

Legendami swymi słynie.

Czy je poznać chcesz?

II. Chodzę ulicami, zwiedzam i poznaję
moich sławnych przodków piękne obyczaje.

Ref.: Kocham moje miasto...

III. Bo gdy będę babcią z siwiuteńkim włosom,
będę nucić wnukom cichuteńkim głosem.

Ref.: Kocham moje miasto...

4. Rozmowa na temat tekstu piosenki:

- Co oznacza słowo: ojczyzna?
- O czym jest ta piosenka?
- Jakie ciekawe miejsca znajdują się w naszej miejscowości?

5. Ćwiczenie – Pokaż to, co powiem.

Dorośli wymienia nazwy części ciała, a dziecko pokazuje je najpierw powoli i stopniowo coraz szybciej.

6. Ćwiczenia równowagi

Dziecko staje na palcach, na piętach, skacze na jednej nodze.

7. Rozwijanie koordynacji wzrokowo-ruchowej. Wycinanie figur geometrycznych. Nożyczki, figury geometryczne: duży prostokąt, mały prostokąt, 2 małe kwadraty, duży trójkąt. (narysowane na kolorowych kartkach)
Dziecko wycina figury geometryczne. Następnie segregują je do kopert.

8. Zabawa twórcza „Dom”.

Papierowe kolorowe figury geometryczne: duży prostokąt, mały prostokąt, 2 małe kwadraty, duży trójkąt.

Dorosły rozmawia z dzieckiem na temat budynków, jakie znajdują się w ich okolicy. Dziecko opisuje wygląd budynków. Potem dorosły rozkłada wycięte wcześniej papierowe figury geometryczne. Prosi dziecko, aby nazwało, opisało i przeliczyło figury, a następnie zastanowiło się, jak je ułożyć, aby utworzyły dom. Dziecko wspólnie z dorosłym układa na dużym prostokącie 1 mały prostokąt (drzwi), 2 małe kwadraty (okna); trójkąt (dach) układa na dużym prostokącie. Następnie przykleja ułożony dom z figur na kartkę, może uzupełnić pracę dorysowując kredkami trawę, drzewa itp.

9. Zabawy manipulacyjno-konstrukcyjne z wykorzystaniem klocków.

Martyna Różak

18.04 (poniedziałek) dla GRUPY „ŻABKI”

(tu podział na dzieci, które miały 4 lata, gdy rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy i dzieci, które rozpoczęły uczęszczanie do tej grupy, gdy miały 5 lat)

Dzieci 4-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Moja miejscowość, mój region”

Temat: Poznajemy naszą miejscowość.

Cele:

- przestrzeganie zasad bezpiecznego poruszania się po drodze;
- rozwijanie zainteresowania miejscem zamieszkania;
 1. Zdjęcia przedstawiające miejscowość (region) zamieszkania dziecka.
Dziecko ogląda zdjęcia przedstawiające miejscowość (region) swojego zamieszkania. Poznaje ciekawe i charakterystyczne miejsca w jego miejscowości.
Prowadzi swobodne rozmowy z rodzicem.
 2. Słuchanie piosenki Tu mieszkam (śl. Edyta Jarząbek, muz. Krzysztof Żesławski)

<https://www.youtube.com/watch?v=uFeOnDxnMjA>

- I. *To jest moje miasto, zna historii wiele.
Ratusz, zamek, rynek i piękne aleje.*

*Ref.: Kocham moje miasto,
miasteczko czy wieś.
Legendami swymi słynie.
Czy je poznać chcesz?*

- II. *Chodzę ulicami, zwiedzam i poznaję
moich sławnych przodków piękne obyczaje.*

Ref.: Kocham moje miasto...

- III. *Bo gdy będę babcią z siwiuteńkim włosom,
będę nucić wnukom cichuteńkim głosem.*

Ref.: Kocham moje miasto...

3. Rodzic zadaje dziecku pytania:
– Co oznacza słowo: ojczyzna?
– O czym jest ta piosenka?
– Jakie ciekawe miejsca znajdują się w naszej miejscowości?
4. Zabawa Prawda – nieprawda. Porządkowanie informacji na temat swojej miejscowości. Dziecko określa czy zdanie wypowiedziane przez rodzica jest prawdą czy kłamstwem. Mówi prawdą/fałsz.
Przykłady:
– *Moja miejscowość to duże miasto.*
– *W mojej miejscowości jeżdżą autobusy.*
– *Moja miejscowość to wieś.*
– *W mojej miejscowości jest dużo domów.*
– *W mojej miejscowości jest kino.*
– *W mojej miejscowości jest park.*
– *W mojej miejscowości jest dużo łąk.*
5. Praca plastyczna. Rysowanie farbami ciekawych miejsc znajdujących się w miejscowości dziecka.
6. Poznajemy naszą miejscowość – spacer.
Przypomnienie zasad bezpiecznego poruszania się po drodze.

Rodzik przypomina zasady bezpiecznego poruszania się po chodniku i podczas przechodzenia przez ulicę.

Podczas wycieczki dziecko:

- zwraca uwagę na domy stojące po jednej i po drugiej stronie ulicy,
- obserwuje pracę osób wykonujących różne zawody (np.: kierowcy),
- obserwuje ruch uliczny,
- poznaje wybrane oznaczenia i symbole umieszczone na budynkach i ulicach,
- poznaje pomniki i miejsca pamięci narodowej,
- przygląda się zabytkowym obiektom i okazom przyrody.

Dziecko zwraca uwagę na piękno krajobrazu, a także na cechy majowej pogody.

Opracowała: Martyna Bogusz

Dzieci 5-letnie w grupie „Żabki”

Blok : „Moja ojczyzna”

Temat: Zakochany w syrenie.

Cele:

- rozwijanie mowy,
- poznawanie historii powstania Warszawy,
- rozwijanie sprawności manualnej,

1. Oglądanie widokówek, książek, albumów o Warszawie. Widokówki, albumy, książki o Warszawie. Dziecko ogląda zdjęcia, dzieli się swoimi spostrzeżeniami. Swobodnie opisuje charakterystyczne miejsca Warszawy.
2. Ozdabianie napisu Polska. Potrzebne będą: napis Polska, szablon literowy, kontur mapy Polski, kredki.

Dziecko podaje nazwę kraju, w którym mieszka, kończy zdanie Polska to...

Dziecko dostaje napis Polska i ozdabia go według własnego pomysłu.

3. Oglądanie mapy Polski.
Dziecko ogląda mapę. Rodzic wyjaśnia, co oznaczają poszczególne kolory. Odszukuje Wisłę, Bałtyk i Warszawę. Rodzic wskazuje miejscowość zamieszkania dziecka.
4. Słuchanie opowiadania. Książka (s. 72–73) dla każdego dziecka.

Ada wróciła z tatą z przedszkola i od razu zaczęła opowiadać o wydarzeniach dnia.

– Dzisiaj rysowaliśmy Syrenkę – powiedziała.

– Taki stary samochód? – zdziwił się Olek, który wiedział wszystko o dawnych modelach samochodów takich jak trabant, syrenka i warszawa.

– Sarenkę? – zapytała mama, która w tym czasie miksowała truskawki i nie dosłyszała głosu córeczki.

– Ojejku, nikt mnie nie rozumie – westchnęła Ada i rozwinęła swój rysunek.

– Syrenka warszawska! Kobieta z ogonem ryby i z tarczą – zawołał Olek. – Znam ten pomnik, bo byliśmy tam z klasą.

– Jeśli chcesz, to opowiem ci legendę o tym pomniku i o powstaniu Warszawy – zaproponowała Ada.

– Chcę.

Ada wyjęła jedną ze swoich małych lalek i owinęła jej nogi wstążką, tak, żeby przypominała ogon ryby. Zaczęła opowiadać:

– W pewnej wiosce żyła sobie piękna syrena, która nie była zwykłą dziewczyną, bo zamiast nóg miała płetwę. Mieszkała w rzece Wiśle. Czasami wychodziła na brzeg, żeby rozczesać włosy... – Ada udawała, że rozczesuje lalce blond czuprynę. – Syrenka pięknie śpiewała i czarowała swoim głosem rybaków.

Ada odszukała drugą lalkę, której kiedyś obcięła włosy, podała ją Olkowi i powiedziała:

– To będzie rybak. Ma na imię Wars.

– Ja mam go udawać?

– Tak.

– I co mam robić? – zapytał Olek.

– Masz być zakochany – wyjaśniła Ada.

– Ja?

– Tak! Wars zakochał się w syrenie i uratował ją przed innymi rybakami. Oni zarzucili na nią sieci, bo chcieli ją zanieść królowi, żeby dostać dużo pieniędzy. Zatkali sobie uszy, żeby nie słyszeć jej śpiewu.

– A co by się stało, gdyby usłyszeli?

– Ten, kto ją usłyszał, wchodził do rzeki i już nigdy nie wracał. Zwykli ludzie nie mogą żyć pod wodą.

– Wiem. Ludzie mają płuca, a ryby skrzelą. Dzięki temu ryby mieszkają pod wodą. I ta twoja syrena też.

Ada przyniosła z kuchni pustą siatkę po cebuli, która przypominała sieć i wrzuciła do niej swoją lalkę.

– Uratuj mnie, piękny rybaku, a zaśpiewam ci najpiękniejszą pieśń na świecie! – powiedziała.

– Nie śpiewaj mi, bo wpadnę do Wisły i nie wrócę! Zatkałem sobie uszy – powiedział Olek.

– Ojej! Już dawno wyjąłeś sobie zatyczki z uszu i dlatego jesteś zakochany. Taka jest legenda, a my się tylko bawimy. Ratuj syrenę!

– Zakradnę się nocą, kiedy inni rybacy będą spali i rozetnę sieci. Będziesz mogła wrócić do Wisły.

– Pospiesz się, bo nie mogę żyć długo bez wody! – pisała Ada. Olek wypłatał syrenę z cebulowej sieci i powiedział:

– Jesteś wolna. Możesz wracać do domu.

– Dziękuję ci, dzielny rybaku? Jak masz na imię?

- Olek.
 - Przecież się bawimy! – przypomniała Ada.
 - No dobrze... mam na imię Wars. A ty, jak masz na imię, piękna panno?
 - Jestem Sawa. Widziałam cię wiele razy na brzegu rzeki.
 - Przychodziłem tu łowić ryby, ale zawsze czekałem na ciebie. Jesteś taka piękna.
 - Och! Rybacy tu biegną! Zobaczyli, że mnie uwolniłeś! Nie wyjdę już na brzeg Wisły, chyba, że waszej wiosce będzie groziło wielkie niebezpieczeństwo. Wtedy was obronię! Żegnajcie!
 - Żegnaj! – powiedział Olek.
 - Przecież ty masz iść ze mną, bo mnie kochasz – przypomniała Ada.
 - Idę z tobą, Sawo! – zawołał Olek.
- Po chwili obie lalki wylądowały pod tapczanem, który udawał rzekę Wisłę.
- Ada opowiadała dalej:
- Wars i Sawa zniknęli pod wodą, i nikt ich już nie widział. Na miejscu wioski powstało miasto Warszawa, w którym mieszkamy – zakończyła.
 - Wiesz co, może pójdziemy w sobotę z mamą i tatą obejrzeć pomnik Syrenki nad Wisłą? Sprawdzimy, czy ma skrzela. – Mówiłeś, że byłeś tam z klasą.
 - Ale chcę iść jeszcze raz. – Hm... ty chyba naprawdę zakochałeś się w tej Sawie – zachichotała Ada.

5. Rozmowa na temat opowiadania.

- O czym dowiedziała się Ada w przedszkolu?
- Kto pomógł jej przedstawić legendę?

6. Karta pracy, cz. 4, s. 29. Rysowanie po śladach rysunku Syreny i fal.

7. Zabawa Rozwijamy zdania.

Obrazek szarego kota pijącego mleko z niebieskiej miski.

Rodzic pokazuje obrazek szarego kota pijącego mleko z niebieskiej miski. Podaje zdanie i mówi, że dodając kolejne słowa będziemy rozwijali je.

Np.:

Kot pije mleko.

Szary kot pije mleko.

Szary kot pije mleko z miski.

Szary kot pije mleko z niebieskiej miski.

Potem rodzic pokazuje inne obrazki, podaje proste zdania, a dziecko podając słowa

– rozwija je.

Opracowała: Martyna Bogusz

18.05.2020r. (poniedziałek) Dzieci 4 i 5-letnie w grupie „Motylki”

Blok : „ Łąka w maju”.

Temat: Wyprawa na łąkę

Cele:

- rozwijanie wrażliwości zmysłów w bezpośrednim kontakcie z przyrodą,
- poznawanie nazw kwiatów i zwierząt – mieszkańców łąki.

1. Rozpoznawanie i nazywanie roślin i zwierząt – mieszkańców łąki.

Książki o tematyce przyrodniczej, przedstawiające rośliny i zwierzęta – mieszkańców łąki.

Dzieci oglądają książki o tematyce przyrodniczej. Rozpoznają i nazywają znane im rośliny i zwierzęta zamieszkujące łąkę. Rodzic zapoznaje z nazwami tych, które są dzieciom nieznane. Przekazuje podstawowe informacje na ich temat. Następnie wskazuje kolejno obrazki, pyta o nazwę rośliny lub zwierzęcia lub prosi o pokazanie ich palcem.

2. *Zapachy dochodzące z łąki* – rozpoznawanie ziół po zapachu.

W miarę możliwości: gałązki mięty, szałwii, bzu, szczypiorek ewentualnie jak ktoś ma mogą być olejki eteryczne (szałwia, lawenda, mięta itp), waciki.

Rodzic układa rosnące na łące zioła: lawendę, szałwię, miętę. Podaje ich nazwy.

Następnie przekazuje dzieciom gałązkę lub wacik nasączony zapachem... . Dzieci wąchają, a następnie opisujemy swoje wrażenia. Po tym kolejna gałązka i tak samo

3. Zabawa orientacyjno-porządkowa *Motyle na łące.*

Kwiatki wycięte z papieru

Rodzic rozkłada na podłodze – kwiaty. Dzieci (motyle) poruszają się między kwiatami przy dźwiękach dowolnej muzyki. Na przerwę w muzyce motyl siada skrzyżnie na kwiatku.

4. Zabawa ruchowa z elementem skoku i podskoku – *Żabie skoki.*

Tamburyn, kartoniki sylwetami kwiatów.

Rodzic układa na podłodze kwiaty. Dzieci (żabki) przy dźwiękach tamburynu skaczą pomiędzy kwiatami. Na przerwę w grze Rodzic mówi kolor i dzieci wskakują na kwiatek w tym kolorze.

5. Zabawa ruchowa z elementem równowagi – *Kwiaty na łące.*

Krążek w kolorze żółtym.

Dzieci są kwiatami, które rosną na łące. Stoją z rękami opuszczonymi wzdłuż tułowia. Rodzic mówi - **słońce**. Kwiaty rozkwitają – dzieci stają na jednej nodze, unoszą powoli wyprostowane ręce, najpierw do boku, a następnie do góry.

Rodzic mówi – **słońce zachodzi**. Dzieci opuszczają wolno ręce, układają je wzdłuż tułowia, ponownie stają na dwóch nogach. Następuje zmiana nóg.

6. Zabawa ruchowa z elementem rzutu i celowania – *Wiosenne zabawy na łące.*

piłka

Stajemy naprzeciw sobie. Dziecko rzuca piłkę do partnera, klaszcze w dłonie i łapie piłkę, którą odrzuca mu partner.

7. *Łąka w maju* – wycieczka na łąkę, połączona z zabawami badawczymi.

• Przygotowanie do wycieczki. Przypomnienie zasad bezpieczeństwa.

Album zawierający zdjęcia roślin i zwierząt, które można spotkać na łące, koce, aparat fotograficzny, lupy lub szkła powiększające

Rodzic zapoznaje dzieci z celem wycieczki. Pokazuje album zawierający zdjęcia roślin i zwierząt, które można spotkać na łące, i informacje o nich, pokazuje pozostałe rzeczy, które zabierze na łąkę. Przypomina zasady obowiązujące w czasie wycieczki: chodzenie blisko opiekuna, nieoddalanie się, uważne słuchanie poleceń, szanowanie przyrody.

• Wyjazd na łąkę.

• Określanie kolorów na łące w maju.

Przyglądają się łące. Zastanawiamy się, jakiego koloru jest na niej najwięcej. Opisujemy wrażenia, jakie budzi w nich widok łąki, wykonujemy zdjęcia.

• Obserwowanie kwiatów na łące. Rozpoznawanie i nazywanie znanych dzieciom gatunków.

Lupy lub szkła powiększające.

Dzieci spacerują po łące. Obserwują przez lupy i szkła powiększające rosnące na niej kwiaty. Nazywamy znane gatunki. Wąchamy je. Wspólnie poszukujemy ich w albumie, książce jeżeli je mamy.

• Poszukiwanie na łące stokrotki, koniczyny i złocienia (rumianku), maku i chabru.

Poszukiwania tych kwiatów na łące i dokładne obserwacje. Rodzic prosi, aby dzieci zebrały po kilka kwiatów do bukietu.

• Odnajdywanie na łące mięty i szalwii.

Mięta polna

Szałwia łąkowa

Dzieci szukają ich na łące. Wąchają zioła, wykonuje zdjęcia.

Szałwia kwitnie od maja do czerwca. Ma fioletowo-niebieskie kwiaty. Często wykorzystywana jest w lecznictwie, np. robi się z niej napary do łagodzenia bólu gardła.

Mięta polna ma aromatyczny zapach i fioletowe lub różowe kwiaty. Kwitnie jednak dopiero

od lipca, więc w maju można ją rozpoznać tylko po charakterystycznych owłosionych liściach o specyficznym zapachu. Napary z mięty są stosowane np. podczas bólu brzucha.

- Obserwowanie życia na łące.

Lupy lub szkła powiększające.

Dzieci obserwują za pomocą lup lub szkieł powiększających zwierzęta, które żyją na łące (np.: mrówkę, biedronkę, motyla, ślimaka). Opisujemy ich wygląd, zauważone cechy, np. kształt i kolory muszli ślimaków, kolory skrzydeł motyli, liczbę kropek na pancerzyku biedronki.

Odnajdujemy i wskazujemy miejsca, w których poszczególnych zwierząt jest najwięcej, np. na jakim kolorze kwiatów najczęściej siadają pszczoły lub motyle, gdzie jest najwięcej ślimaków.

Wykonujemy zdjęcia wybranym przez dzieci zwierzętom.

- Słuchanie odgłosów dochodzących z łąki.

Koce.

Dzieci kładą się na kocach, zamykają oczy i wsłuchują się w odgłosy dochodzące z łąki. Rozpoznajemy i nazywamy dźwięki.

- Zbieranie skarbów do kącika przyrody.

Dzieci zbierają np. muszelki po ślimakach, patyczki, suche rośliny, kamyki i wkładają do torebek. Wykonują bukiet z kwiatów rosnących na łące.

- Powrót do domu

Po powrocie do przedszkola dzieci wstawiają zebrane kwiaty do wazonu.

Umieszczają na tackach inne zebrane na łące skarby.

8. *Łąka w maju* – malowanie karbami lub kredkami.

biała kartka z bloku technicznego, pędzelek, farby plakatowe (jeśli są gęste, dobrze je rozcieńczyć wodą) lub kredki

9. Słuchanie piosenki *Śpiewające Brzdące - Żabie kroki*

<https://www.youtube.com/watch?v=DwwpCoM0sHg>

1. To nie lada, lada gratka,
Kiedy z boćkiem tańczy żabka.
Bociek żabce patrzy w oczy,
Rażnym krokiem za nią kroczy.
Bociek żabce patrzy w oczy,
Rażnym krokiem za nią kroczy.

Ref. Sia-ba-da-ba, sia-ba-da-ba,
Wzdycha bociek - co za żaba!
Sia-ba-da-ba, sia-ba-da-ba,
Wzdycha bociek - co za żaba!
Sia-ba-da-ba, sia-ba-da-ba,
Wzdycha bociek - co za żaba!

2. Żabka w koło podskakuje,
Bociek nogą wymachuje.
Wciąż się kłania małej pannie
W lewo, w prawo, nieustannie.
Wciąż się kłania małej pannie
W lewo, w prawo, nieustannie.

Ref. Sia-ba-da-ba, sia-ba-da-ba,

3. Bocianowi wciąż za mało,
Jeszcze tańczyć mu się chciało.
Złapał żabkę za dwa boczki,
W przód, do tyłu robią krocзки.
Złapał żabkę za dwa boczki,
W przód, do tyłu robią krocзки.
Ref. Sia-ba-da-ba, sia-ba-da-ba,

4. Kiedy sobie tak tańczyli
Do stawiku się zbliżyli,
Żabka do wody wskoczyła
I zabawa się skończyła.
Żabka do wody wskoczyła
I zabawa się skończyła.
Ref. Sia-ba-da-ba, sia-ba-da-ba,

Opracowała Agnieszka Bazydło

18.05 (poniedziałek) dla 5 - latków GRUPA „ZUCHY

Blok : MOJA OJCZYZNA.

Temat: Zakochany w syrenie.

Cele:

- rozwijanie mowy,
- poznawanie historii powstania Warszawy,
- rozwijanie sprawności manualnej,
- rozwijanie aktywności twórczej.

1. Obejrzenie filmu o Warszawie, oglądanie widokówek, książek, albumów o stolicy Polski.

<http://kula.gov.pl/warszawa/>

2. Ozdabianie napisu Polska.

Dzieci podają nazwę kraju, w którym mieszkają oraz jego stolicę. Następnie kończą zdanie *Polska to... ; Warszawa to ...* .

Następnie dzieci dostają duży napis „POLSKA” na białej kartce i ozdabiają go według własnego pomysłu.

3.Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej „Zakochany w syrenie”.

- Oglądanie mapy Polski. Dzieci oglądają mapę. Rodzic przypomina, co oznaczają poszczególne kolory na mapie (niebieski-woda, zielony-lasy; brązowy/pomarańczowy - góry... Odszukują Wisłę, Bałtyk i Warszawę. Rodzic wskazuje miejscowość zamieszkania dzieci.
- Słuchanie opowiadania. Książka z obrazkami s. 72–73.

Ada wróciła z tatą z przedszkola i od razu zaczęła opowiadać o wydarzeniach dnia.

– Dzisiaj rysowaliśmy Syrenkę – powiedziała.

– Taki stary samochód? – zdziwił się Olek, który wiedział wszystko o dawnych modelach samochodów takich jak trabant, syrenka i warszawa.

– Sarenkę? – zapytała mama, która w tym czasie miksowała truskawki i nie dosłyszała głosu córeczki.

– Ojejku, nikt mnie nie rozumie – westchnęła Ada i rozwinęła swój rysunek.

– Syrenka warszawska! Kobieta z ogonem ryby i z tarczą – zawołał Olek. – Znam ten pomnik, bo byliśmy tam z klasą.

– Jeśli chcesz, to opowiem ci legendę o tym pomniku i o powstaniu Warszawy – zaproponowała Ada.

– Chcę.

Ada wyjęła jedną ze swoich małych lalek i owinęła jej nogi wstążką, tak, żeby przypominała ogon ryby. Zaczęła opowiadać:

– W pewnej wiosce żyła sobie piękna syrena, która nie była zwykłą dziewczyną, bo zamiast nóg miała płetwę. Mieszkała w rzece Wiśle. Czasami wychodziła na brzeg, żeby rozczesać włosy...

– Ada udawała, że rozczesuje lalce blond czuprynę. – Syrenka pięknie śpiewała i czarowała swoim głosem rybaków. Ada odszukała drugą lalkę, której kiedyś obcięła włosy, podała ją Olkowi i powiedziała:

– To będzie rybak. Ma na imię Wars.

– Ja mam go udawać?

– Tak.

– I co mam robić? – zapytał Olek.

– Masz być zakochany – wyjaśniła Ada.

– Ja?

– Tak! Wars zakochał się w syrenie i uratował ją przed innymi rybakami. Oni zarzucili na nią sieci, bo chcieli ją zanieść królowi, żeby dostać dużo pieniędzy. Zatkali sobie uszy, żeby nie słyszeć jej śpiewu.

- *A co by się stało, gdyby usłyszeli?*
- *Ten, kto ją usłyszał, wchodził do rzeki i już nigdy nie wracał. Zwykli ludzie nie mogą żyć pod wodą.*
- *Wiem. Ludzie mają płuca, a ryby skrzela. Dzięki temu ryby mieszkają pod wodą. I ta twoja syrena też. Ada przyniosła z kuchni pustą siatkę po cebuli, która przypominała sieć i wrzuciła do niej swoją lalkę.*
- *Uratuj mnie, piękny rybaku, a zaśpiewam ci najpiękniejszą pieśń na świecie!* – powiedziała.
- *Nie śpiewaj mi, bo wpadnę do Wisły i nie wrócę! Zatkalem sobie uszy* – powiedział Olek.
- *Ojej! Już dawno wyjąłeś sobie zatyczki z uszu i dlatego jesteś zakochany. Taka jest legenda, a my się tylko bawimy. Ratuj syrenę!*
- *Zakradnę się nocą, kiedy inni rybacy będą spali i rozetnę sieci. Będziesz mogła wrócić do Wisły.*
- *Pospiesz się, bo nie mogę żyć długo bez wody!* – pisnęła Ada.

Olek wypłatał syrenę z cebulowej sieci i powiedział:

- *Jesteś wolna. Możesz wracać do domu.*
- *Dziękuję ci, dzielny rybaku? Jak masz na imię?*
- *Olek.*
- *Przecież się bawimy!* – przypomniała Ada.
- *No dobrze... mam na imię Wars. A ty, jak masz na imię, piękna panno?*
- *Jestem Sawa. Widziałam cię wiele razy na brzegu rzeki.*
- *Przychodziłem tu łowić ryby, ale zawsze czekałem na ciebie. Jesteś taka piękna.*
- *Och! Rybacy tu biegną! Zobaczyli, że mnie uwolnili! Nie wyjdę już na brzeg Wisły, chyba, że waszej wiosce będzie groziło wielkie niebezpieczeństwo. Wtedy was obronię! Żegnajcie!*
- *Żegnaj!* – powiedział Olek.
- *Przecież ty masz iść ze mną, bo mnie kochasz* – przypomniała Ada.
- *Idę z tobą, Sawo!* – zawołał Olek.

Po chwili obie lalki wylądowały pod tapczanem, który udawał rzekę Wisłę. Ada opowiadała dalej:

- *Wars i Sawa zniknęli pod wodą, i nikt ich już nie widział. Na miejscu wioski powstało miasto Warszawa, w którym mieszkamy* – zakończyła.
 - *Wiesz co, może pójdziemy w sobotę z mamą i tatą obejrzeć pomnik Syrenki nad Wisłą?*
- Sprawdzimy, czy ma skrzela.*
- *Mówiłeś, że byłeś tam z klasą.*
 - *Ale chcę iść jeszcze raz.*

– *Hm... ty chyba naprawdę zakochałeś się w tej Sawie – zachichotała Ada.*

4. Rozmowa na temat opowiadania.

- *O czym dowiedziała się Ada w przedszkolu?*

- *Kto pomógł jej przedstawić legendę?*

5. Wspólne opowiadanie legendy o powstaniu Warszawy.

Dziecko wspólnie z rodzicem próbuje opowiedzieć legendę o powstaniu Warszawy.

6. Karta pracy, cz. 4, s. 29.

7. Piękny jest nasz kraj – twórcza zabawa plastyczna.

Potrzebne będą zdjęcia lub wycięte z kolorowych czasopism różnych zakątki naszego kraju (góry, lasy, morze, jeziora, pola,...). Omawianie, co one przedstawiają. *Co można tam robić?*

- Wykonanie pracy plastycznej. Dziecko nakleja pośrodku kartki zdjęcie lub obrazek wycięty z kolorowego czasopisma i dorysowuje według pomysłu brakujące wokół elementy w taki sposób, aby z naklejonym elementem tworzyły jedną całość. (Zwrócenie uwagi na spójność elementów narysowanych przez dzieci i naklejonego fragmentu).

8. Zabawa Rozwijamy zdania.

Np. obrazek szarego kota pijącego mleko z niebieskiej miski. (może to być każdy inny obrazek - wystarczy dopasować do niego zdanie)

Rodzic pokazuje obrazek szarego kota pijącego mleko z niebieskiej miski. Podaje zdanie i mówi, że dodając kolejne słowa będziemy rozwijali je. Np.:

Kot pije mleko.

Szary kot pije mleko.

Szary kot pije mleko z miski.

Szary kot pije mleko z niebieskiej miski.

Potem Rodzic pokazuje inne obrazki, podaje proste zdania, a dzieci podając słowa – rozwijają je.

opracowała: Domańska Anna

18.05 (poniedziałek) dla 6-latków (zerówka)

Blok „Moja ojczyzna”.

Temat: Zakochany w syrenie.

Cele:

- rozwijanie mowy;
- poznawanie historii powstania Warszawy;
- rozwijanie sprawności manualnej;
- rozwijanie aktywności twórczej.

1. Słuchanie opowiadania Agaty Widzowskiej *Zakochany w syrenie*.

Książka (s. 72–73) dla każdego dziecka.

Ada wróciła z tatą z przedszkola i od razu zaczęła opowiadać o wydarzeniach dnia.

- *Dzisiaj rysowaliśmy Syrenkę – powiedziała.*
- *Taki stary samochód? – zdziwił się Olek, który wiedział wszystko o dawnych modelach samochodów takich jak trabant, syrenka i warszawa.*
- *Syrenkę? – zapytała mama, która w tym czasie miksowała truskawki i nie dosłyszała głosu córki.*
- *Ojejku, nikt mnie nie rozumie – westchnęła Ada i rozwinęła swój rysunek.*
- *Syrenka warszawska! Kobieta z ogonem ryby i z tarczą – zawołał Olek. – Znam ten pomnik, bo byliśmy tam z klasą.*
- *Jeśli chcesz, to opowiem ci legendę o tym pomniku i o powstaniu Warszawy – zaproponowała Ada.*
- *Chcę. Ada wyjęła jedną ze swoich małych lalek i owinęła jej nogi wstążką, tak, żeby przypominała ogon ryby. Zaczęła opowiadać:*
- *W pewnej wiosce żyła sobie piękna syrena, która nie była zwykłą dziewczyną, bo zamiast nóg miała płetwę. Mieszkała w rzece Wiśle. Czasami wychodziła na brzeg, żeby rozczesać włosy...*
- *Ada udawała, że rozczesuje lalce blond czuprynę. – Syrenka pięknie śpiewała i czarowała swoim głosem rybaków.*
- Ada odzyskała drugą lalkę, której kiedyś obcięła włosy, podała ją Olkowi i powiedziała:*
- *To będzie rybak. Ma na imię Wars.*
- *Ja mam go udawać?*
- *Tak.*
- *I co mam robić? – zapytał Olek.*
- *Masz być zakochany – wyjaśniła Ada.*
- *Ja?*
- *Tak! Wars zakochał się w syrenie i uratował ją przed innymi rybakami. Oni zarzucili na nią sieci, bo chcieli ją zanieść królowi, żeby dostać dużo pieniędzy. Zatkali sobie uszy, żeby nie słyszeć jej śpiewu.*
- *A co by się stało, gdyby usłyszeli?*
- *Ten, kto ją usłyszał, wchodził do rzeki i już nigdy nie wracał. Zwykli ludzie nie mogą żyć pod wodą.*
- *Wiem. Ludzie mają płuca, a ryby skrzela. Dzięki temu ryby mieszkają pod wodą. I ta twoja syrena też.*
- Ada przyniosła z kuchni pustą siatkę po cebuli, która przypominała sieć i wrzuciła do niej swoją lalkę.*
- *Uratuj mnie, piękny rybaku, a zaśpiewam ci najpiękniejszą pieśń na świecie! – powiedziała.*
- *Nie śpiewaj mi, bo wpadnę do Wisły i nie wrócę! Zatkalem sobie uszy – powiedział Olek.*

– Ojej! Już dawno wyjąłeś sobie zatyczki z uszu i dlatego jesteś zakochany. Taka jest legenda, a my się tylko bawimy. Ratuj syrenę!

– Zakradnę się nocą, kiedy inni rybacy będą spali i rozetnę sieci. Będziesz mogła wrócić do Wisły.

– Pospiesz się, bo nie mogę żyć długo bez wody! – pisała Ada.

Olek wyplątał syrenę z cebulowej sieci i powiedział:

– Jesteś wolna. Możesz wracać do domu.

– Dziękuję ci, dzielny rybaku? Jak masz na imię?

– Olek.

– Przecież się bawimy! – przypomniała Ada.

– No dobrze... mam na imię Wars. A ty, jak masz na imię, piękna panno?

– Jestem Sawa. Widziałam cię wiele razy na brzegu rzeki.

– Przychodziłem tu łowić ryby, ale zawsze czekałem na ciebie. Jesteś taka piękna.

– Och! Rybacy tu biegną! Zobaczyli, że mnie uwolniłeś! Nie wyjdę już na brzeg Wisły, chyba, że waszej wiosce będzie groziło wielkie niebezpieczeństwo. Wtedy was obronię! Żegnajcie!

– Żegnaj! – powiedział Olek.

– Przecież ty masz iść ze mną, bo mnie kochasz – przypomniała Ada.

– Idę z tobą, Sawo! – zawołał Olek.

Po chwili obie lalki wylądowały pod tapczanem, który udawał rzekę Wisłę.

Ada opowiadała dalej:

– Wars i Sawa zniknęły pod wodą, i nikt ich już nie widział. Na miejscu wioski powstało miasto Warszawa, w którym mieszkamy – zakończyła.

– Wiesz co, może pójdziemy w sobotę z mamą i tatą obejrzyć pomnik Syrenki nad Wisłą? Sprawdzimy, czy ma skrzela.

– Mówiłeś, że byłeś tam z klasą.

– Ale chcę iść jeszcze raz.

– Hm... ty chyba naprawdę zakochałeś się w tej Sawie – zachichotała Ada.

- Rozmowa na temat opowiadania.

Rodzic pyta:

- O czym dowiedziała się Ada w przedszkolu?

- Kto pomógł jej przedstawić legendę?

- Oglądanie mapy Polski.

Fizyczna mapa Polski.

Dziecko oglądają mapę. Rodzic wyjaśnia, co oznaczają poszczególne kolory. Odszukują Wisłę, Bałtyk i Warszawę (Rodzic pomaga w razie problemów).

Rodzic wskazuje miejscowość zamieszkania dziecka.

- Oglądanie widokówek, książek, albumów o Warszawie.

Widokówki, albumy, książki o Warszawie.

Dziecko ogląda przygotowany przez Rodzica materiał, dzieli się swoimi spostrzeżeniami. Swobodnie opisuje charakterystyczne miejsca Warszawy.

- Ozdabianie napisu **Polska**.

Napis Polska, szablon literowy, kontur mapy Polski, kredki.

Dziecko podają nazwę kraju, w którym mieszka, kończy zdanie

Polska to...

Rodzic zapisuje propozycje dziecka na konturze mapy Polski.

Dziecko dostaje napis **Polska** (obrysowany przez Rodzica lub dziecko od szablonu literowego) i ozdabia go według własnego pomysłu.

2. Wspólne słuchanie legendy o powstaniu Warszawy.

<https://www.youtube.com/watch?v=ajv3fVKzuyo>

3. Karta pracy, cz. 4, s. 29.
Rysowanie po śladach rysunku Syreny i fal.

4. Czytanie tekstu w książce.
[Książka \(s. 72–73\) dla każdego dziecka.](#)
Dzieci czytają tekst głośno i wyraźnie.

5. Zabawa ruchowa *Statki płyną po rzece.*
[Piłki.](#)

Rodzic pyta:

- *Jakie znacie duże rzeki w Polsce?*

Dzieci ustawiają się w dwóch rzędach – są rzekami: Odrą i Wisłą, po których płyną statki – piłki. Dzieci podają je z rąk do rąk nad głowami. Ostatnia osoba z rzędu, która dostanie piłkę, przechodzi na jego początek i *statki płyną dalej.*

6. Zabawa *Rozwijamy zdania.*

[Obrazek szarego kota pijącego mleko z niebieskiej miski.](#)

Rodzic pokazuje obrazek szarego kota pijącego mleko z niebieskiej miski. Podaje zdanie i mówi, że dodając kolejne słowa będziemy rozwijali je. Np.:

Kot pije mleko.

Szary kot pije mleko.

Szary kot pije mleko z miski.

Szary kot pije mleko z niebieskiej miski.

Potem Rodzic pokazuje inne obrazki, podaje proste zdania, a dzieci podając słowa – rozwijają je.

7. Zajęcia 2. Piękny jest nasz kraj – twórcza zabawa plastyczna.

Wybieranie spośród obrazków zdjęć (wyciętych z kolorowych czasopism) różnych zakątków naszego kraju tych, które dzieciom podobają się najbardziej. Omawianie, co one przedstawiają; uzasadnianie swojego wyboru.

[Obrazki/zdjęcia wycięte z czasopism.](#)

8. Zabawy na świeżym powietrzu

Spacer w pobliżu domu, wskazywanie godła na budynkach państwowych; nazywanie, co się w nich znajduje (przedszkole, szkoła, poczta...)

Zabawy swobodne na urządzeniach w ogrodzie przedszkolnym.

Wychowawca
Wysocka Ewelina